

Sygn. akt III CSK 82/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku J. Z.
przy uczestnictwie Gminy K.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 lipca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 2 listopada 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzeka,
że wnioskodawca oraz uczestniczka postępowania ponoszą
koszty postępowania kasacyjnego związane ze swym udziałem
w sprawie.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wnioskodawcy nie została w sposób przekonujący uzasadniona przesłanka przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., ponieważ skarżący nie przedstawił w uzasadnieniu wniosku na s. 6 - 10 żadnych argumentów prawnych mających przekonać, że wskazane kwestie - będące przedmiotem licznych wcześniejszych wypowiedzi Sądu Najwyższego - mogą być uznane za zagadnienia „istotne” w rozumieniu tego przepisu (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 21 lutego 2002 r., IV CKN 796/00, niepubl.).

Nie jest wykazaniem wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego oczekiwanie skarżącego na uzyskanie odpowiedzi na pytanie (s. 5), oparte na przyjętym przez skarżącego założeniu, że ustalenie granicy nastąpiło w sposób sprzeczny ze stanem prawnym.

Powołanie się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), poprzestające na odwołaniu się na s. 10 do wcześniej sformułowanych zarzutów w ramach podstaw kasacyjnych i niezawierające jakichkolwiek argumentów na rzecz twierdzenia o „oczywistej” (a więc ewidentnej, nie budzącej żadnych wątpliwości, widocznej bez potrzeby bliższej analizy) zasadności skargi, w ogóle nie odpowiada wymaganiu, o którym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c., a więc nie może stanowić podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z omówionych względów Sąd Najwyższy orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.